

Вставай, страна моя родная,
 За братъевъ! Богъ тебѣ зовегъ
 Чрезъ волны гнѣвнаго Дуная —
 Туда, гдѣ, землю огибая,
 Шумягъ струи егейскихъ водъ.

По силата на такива реално-политически или сантиментално-филантропични мотиви Русия бива силно възбудена, когато френската република, начело съ председателя си Наполеонъ III (който бива избранъ за императоръ презъ декемврий 1852), прави постъпки да затвърди влиянието и престижа си на Изтокъ, между друго като поднови закрилата си надъ светитѣ мѣста въ Палестина и надъ католическитѣ поданици на султана. Щомъ турското правителство издава ферманъ, за да се признагът нѣкои искания на Франция въ полза на латинското духовенство, рускиятъ посланикъ въ Цариградъ, Вл. Титовъ, подава протестенъ меморандумъ, за да защити интереситѣ на православието въ Иерусалимъ. И понеже Високата порта се колебае, поради страхъ отъ дипломатически усложнения при съперничеството на великитѣ сили, да вземе окончателно решение, Русия се вижда принудена да изпрати при султана особена мисия, начело съ князь Меншиковъ. Меншиковъ пристига въ Цариградъ на 28 февруарий 1853 год. и предявява искане да бждатъ отново и тържествено припознати всички договорни права на Русия надъ православнитѣ въ Турция. Но султанътъ, съветванъ отъ Англия, която подозира Русия въ опасна експанзивностъ, отхвърля рускитѣ претенции. Защото, докато обектъ на френския протекторатъ сж малки католишки групи, лишени отъ значение за вътрешната политика на Турция, руситѣ се поставягъ като изключителни закрилници на нѣколко милиона православни, обединени подъ гражданската и религиозната юрисдикция на вселенския патриархъ. Какво би станало съ Турция, ако патриаршескиятъ столъ се заеме единъ день отъ славянинъ и ако Русия овладѣе духоветѣ и волята на християнитѣ славяни тамъ, за да имъ предписва линия на поведение? И откакъ турското правителство отхвърля друга нота на Мешникова отъ 21 май 1853 г., отношенията между Турция и Русия ставатъ толкова обтегнати, щото навредъ въ Европа се очаква избухване на война. Англия, загрижена за колониалнитѣ си владения на изтокъ при единъ разгромъ на Турция, изпраща флотата си предъ Дарданелитѣ